

NEKAKAV POZDRAV LJETU

Prohuja vjetar kroz žuto
gotovo mrtvo orahovo lišće

Netko šapne
pa krilat nestane
u
sunčanoj Daljini

Osjećaš da ponovno dišu Tišine

Katkad uzdahnu
pa jeknu muklim glasom
kad s grane padne plod
u krilo pričâ nemuštih trava

Ton Smerdel

VEĆE JE, A TEBE NEMA

Pogled

Pogled tvoj zasjekao je inicijal . . .
Ja nikad mira ne ću smoći
u mojim očima titraju nevidljive rose
i lebdi spomen s onog kraja brijega
rasutom kosom kad dopah se tebi . . .